

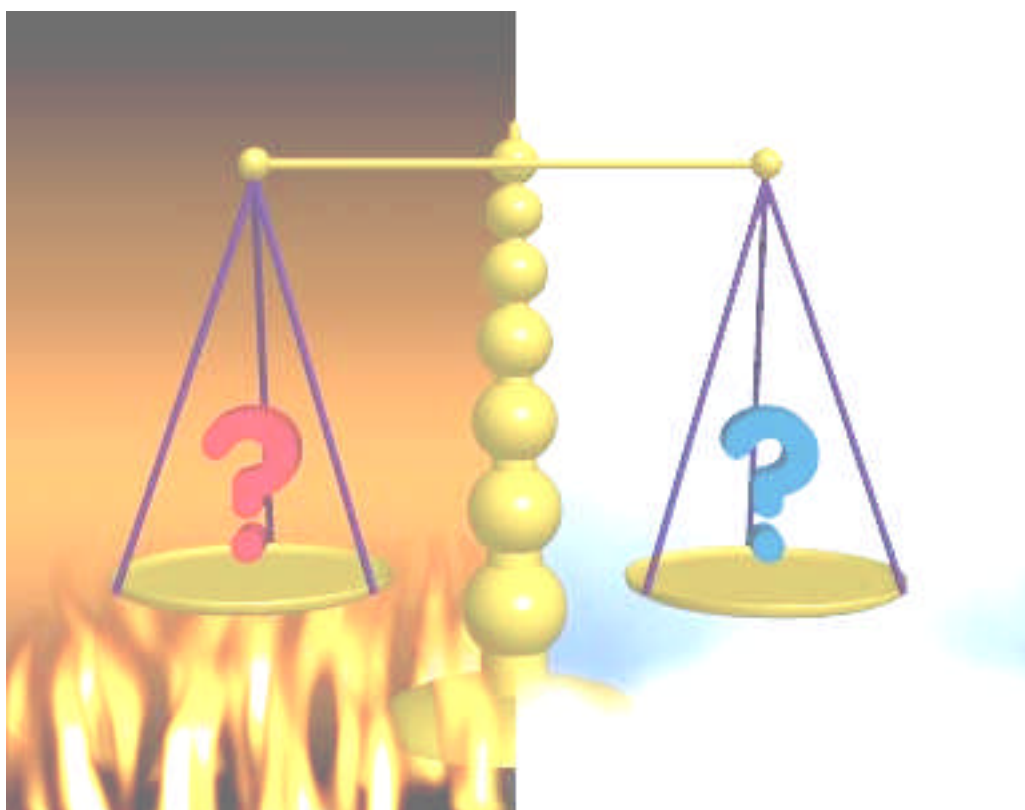
สำนักบัญชีประชาชาติ

จดหมายข่าว

บัญชีประชาชาติ

ฉบับที่ 14

ประจำไตรมาส 2 ปี 2552

ดาวอุปทานอุปสงค์

อะไร...ในเล่ม

เสี่ยงสะท้อนภาวะเศรษฐกิจ

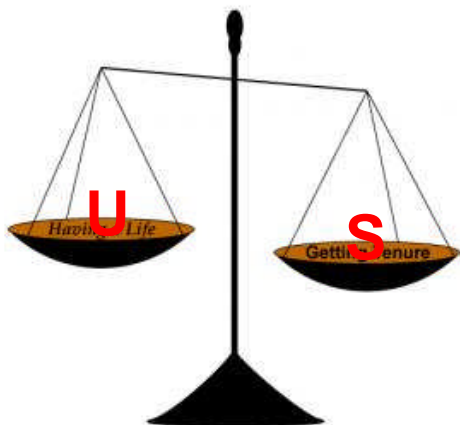
ความเชื่อเรื่องตัวเลข

ลัดเลาะ สบป อาคาร 4 ชั้น 4 บวก 5

บัญชีอุปทานอุปสงค์

สรุป ศรีเอื้อง

หลายท่านที่เคยเห็นและคุ้นเคยกับข้อมูลรายได้ประชาชาติที่เผยแพร่เป็นประจำทั้งรายปีและรายไตรมาส มักจะมีคำถามในใจเสมอว่า ทำไมรายได้ประชาชาติหรืออัตราการขยายตัวของเศรษฐกิจจึงมี 2 ตัว คือ การขยายตัวด้านการผลิตและด้านการใช้จ่าย แล้วจะยึดด้านไหนเป็นหลักละ คำตอบสั้นๆ เร็วๆ แต่ไม่ค่อยกระจ่างนักคือ ขึ้นอยู่ที่ค่าความคลาดเคลื่อนหรือผลต่างระหว่างการคำนวณทั้งสองด้านว่ามีมากน้อยเพียงใด ถ้าค่าความคลาดเคลื่อนมีน้อย ไม่ว่าจะใช้ข้อมูลทางด้านไหนก็คงไม่แตกต่างกัน ทั้งนี้โดยหลักแล้วจะต้องขจัดค่าความคลาดเคลื่อนนั้นให้เหลือน้อยที่สุด ซึ่งปกติไม่ควรให้เกินร้อยละ 2.5 ตามมาตรฐานสากล ในทางปฏิบัติการขจัดความคลาดเคลื่อนดังกล่าวเป็นเรื่องยาก ด้วยสาเหตุต่างๆ เช่น วิธีการคำนวณ การวัดราคา ช่วงเวลาเหลื่อมกันระหว่างคาบ รวมถึงแหล่งที่มาของข้อมูลที่ใช้คำนวณ จึงทำให้ผลการคำนวณทั้ง 2 ด้านแตกต่างกันดังกล่าว โดยเฉพาะอย่างยิ่ง กรณีที่ความคลาดเคลื่อนมีค่าสูงมาก อันเกิดจากการปรับปรุงวิธีการคำนวณ การเปลี่ยนแปลงและขยายคัมภรรวม การเพิ่มเติมกิจกรรมใหม่ๆ เข้าไปในการคำนวณ การขจัดความคลาดเคลื่อนโดยวิธีปกติที่กระทำกันอยู่จึงแทบเป็นไปไม่ได้เลย สำนักบัญชีประชาชาติ จึงได้นำหลักการที่เป็นมาตรฐานสากลในการทำสมดุลข้อมูลในระดับสาขาย่อยๆ โดยพึ่งพาเครื่องมือที่เรียกว่า **บัญชีอุปทานอุปสงค์ (Supply and Use Table: SUT)** มาช่วยในการขจัดความคลาดเคลื่อนดังกล่าว

บัญชีอุปทานอุปสงค์

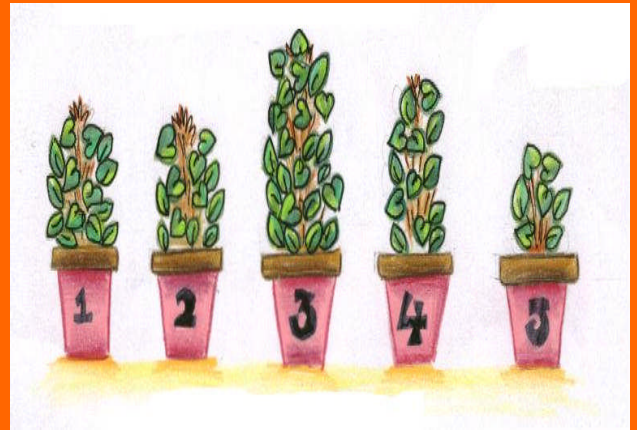
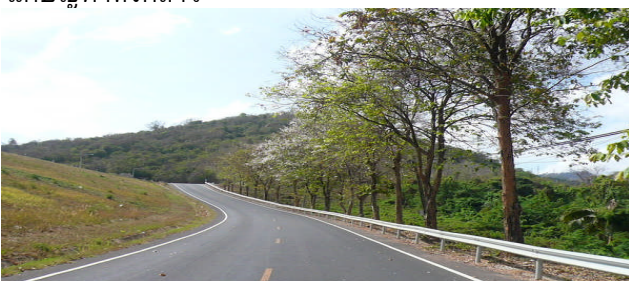
บัญชีอุปทานอุปสงค์ ถูกกำหนดไว้เป็นภารกิจแรก (Milestone 1) ในระบบบัญชีประชาชาติตามมาตรฐานสากล ค.ศ.1993 (SNA1993) เป็นทางเลือกที่มีได้เป็นข้อบังคับอย่างเข้มงวด (Optional but not required obligations) จึงมีการจัดทำกันอยู่ไม่กี่ประเทศ แม้แต่ประเทศกลุ่มความร่วมมือทางเศรษฐกิจและการพัฒนา (OECD) เองที่ทำตาราง SUT เสร็จแล้วก็มีเพียงสหรัฐอเมริกา สหราชอาณาจักร กลุ่มประเทศสหภาพยุโรปบางประเทศ และออสเตรเลีย เป็นต้น ประเทศอื่นๆ เช่น ญี่ปุ่น ยังคงใช้ตารางปัจจัยการผลิตและผลผลิต (Input-Output Table : I/O) มาช่วยในการจัดทำสมดุลด้วยเหตุผลตาราง SUT และตาราง I/O มีความคล้ายคลึงกันมาก หากมีวัตถุประสงค์เพียงการนำมาช่วยในการสมดุลเท่านั้นการใช้ตาราง I/O ก็น่าจะเพียงพอ แม้จะมีข้อยุ่งยากอยู่บ้างในการจัดหมวดหมู่และความละเอียดในบางสาขาแตกต่างกัน แต่หากต้องการนำไปใช้วิเคราะห์ด้านอื่นก็ถือเป็นสิ่งจำเป็นในการจัดทำตาราง SUT สำหรับกรณีของประเทศไทยนั้น อยู่ในระหว่างเริ่มต้นการจัดทำตาราง SUT

บัญชีอุปทานอุปสงค์ (ต่อ)

จุดเริ่มบัญชีอุปทานอุปสงค์ในประเทศไทย

โครงการจัดทำตารางบัญชีอุปทานอุปสงค์เริ่มครั้งแรกในประเทศไทยปี 2543 โดยได้รับความช่วยเหลือทางวิชาการและการเงินจากสำนักงานสถิติแห่งประเทศไทย ออสเตรเลีย (Australian Bureau of Statistics: ABS) ในครั้งนั้นเป็นการทดลองเพื่อศึกษาความเป็นไปได้โดยทดลองใช้ข้อมูลจากหลายๆ แหล่ง เช่น การสำรวจผลผลิตอุตสาหกรรม (Industrial Survey) การสำรวจภาวะเศรษฐกิจและสังคมครัวเรือน (Socio Economic Survey) รายงานการสำรวจผลผลิตภาคเกษตรกรรม (Crops Survey) เป็นต้น และนำมาตรวจสอบกับผลผลิตที่คำนวณได้จากบัญชีรายได้ประชาชาติ ซึ่งพบว่ามีค่าความคลาดเคลื่อนสูงมาก จึงได้ระงับโครงการดังกล่าวไปชั่วคราว

จุดพลิกผันการนำ SUT มาใช้อีกครั้งเมื่อสำนักงานฯ มีแนวคิดที่จะเปลี่ยนวิธีการคำนวณอัตราการเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจจากวิธีราคาปีฐานคงที่ (Fixed Base Year) มาเป็นแบบปีฐานเปลี่ยนแปลงทุกปีตามราคาอ้างอิง (Chained Volume Measure หรือ CVM) ซึ่งดัชนีที่ใช้ในการคำนวณอัตราการขยายตัวนั้นเกิดจากการสะสมอัตราการขยายตัวทุกปี โดยในโอกาสนี้ จึงได้มีการปรับปรุงบัญชีประชาชาติในส่วนต่างๆ พร้อมกันไปด้วย เช่น การปรับปรุงข้อมูลให้ทันสมัย การเพิ่มคัมภีร์รวม (Coverage) ตามกิจกรรมและผลผลิตใหม่ๆ การปรับปรุงวิธีการคำนวณให้สอดคล้องกับระบบบัญชีประชาชาติ ค.ศ 1993 ผลเบื้องต้น พบว่า มีค่าความคลาดเคลื่อนระหว่างด้านการผลิตและด้านการใช้จ่ายค่อนข้างสูง โดยในปี 2550 มีค่าความคลาดเคลื่อนสูงถึงร้อยละ 11.9 และเฉลี่ยตลอดช่วงปี 2543 – 2550 ร้อยละ 15.3 จะเห็นว่าเป็นอัตราที่มากเกินไปที่จะขจัดได้ตามวิธีการเดิมที่ใช้อยู่หรือวิธี Commodity flow (จดหมายข่าวฉบับที่ 13) จึงมีแผนงานที่จะพัฒนาตาราง SUT มาเป็นเครื่องมือในการแก้ปัญหาดังกล่าว

การตั้งรูปตารางบัญชีอุปทานอุปสงค์ของประเทศไทย

ดังที่กล่าวไว้ตอนต้น การจัดทำสมดุลตารางบัญชีอุปทานอุปสงค์ โดยหลักการตามมาตรฐานสากลแล้ว ข้อมูลจากทุกส่วนที่เกี่ยวข้องทั้งด้านการผลิตและด้านรายจ่าย จะต้องนำมาจัดหมวดหมู่ตามรหัสสินค้ากลาง (Central Product Classification หรือ CPC) ทั้งด้านการผลิตและด้านรายจ่าย อย่างไรก็ตาม ความยากลำบากส่วนใหญ่จะอยู่ที่การจำแนกข้อมูลด้านการผลิต (Production) เพราะนอกจากจะต้องแจกแจงข้อมูลผลผลิตตามรหัส CPC แล้ว ยังต้องจำแนกตามกิจกรรม (Activities) หรือการจัดประเภทมาตรฐานอุตสาหกรรมสากล (International Standard Industrial Classification หรือ ISIC) รวมไปถึงข้อมูลมูลค่าเพิ่ม (Value Added หรือ VA) และค่าใช้จ่ายขั้นกลาง (Intermediate Cost หรือ IC) ด้วย สำหรับตาราง I/O ซึ่งจะต้องใช้ในเป็นเครื่องมือคำนวณค่า Intermediate Uses หรือ IU ในด้านอุปสงค์หรือการใช้ (Demand) จะต้องจำแนกด้านสดมภ์ (Column) ให้เป็นรหัส ISIC และด้านแถว (Row) ตามรหัส CPC โดยนำข้อมูลต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องมาแจกแจงตาม CPC และจัดทำสมดุลตาม CPC ไปพลางก่อน

ในการตั้งรูปตาราง SUT นั้น ข้อมูลด้านรายจ่ายที่คำนวณไว้แล้วในบัญชีประชาชาติ ประกอบด้วย (1) การใช้จ่ายภาคครัวเรือน (Private consumption expenditure) (2) การใช้จ่ายภาครัฐบาล (Government consumption expenditure) (3) การสะสมทุนเบื้องต้น (Gross fixed capital formation) (4) การส่งออก (Exports) และ (5) ส่วนเปลี่ยนแปลงสินค้าคงคลัง (Changes in inventories) ส่วนที่ยังขาดคือ (6) การบริโภคสินค้าและบริการโดยภาคธุรกิจ (Intermediate uses) และจะต้องคำนวณขึ้นมาโดยใช้

บัญชีอุปทานอุปสงค์ (ต่อ)

สัดส่วนโครงสร้างค่าใช้จ่ายชั้นกลางจากตาราง I/O กับมูลค่าค่าใช้จ่ายชั้นกลางของภาคอุตสาหกรรม (Intermediate cost by industries) ซึ่งเป็นส่วนที่เกิดจากการหักมูลค่าผลผลิต (Gross output) ด้วยมูลค่าเพิ่ม (Value added) เมื่อได้มูลค่าการบริโภคสินค้าและบริการโดยภาคธุรกิจแล้วก็ถือว่าครบด้านอุปสงค์หรือการใช้สินค้า ส่วนด้านการผลิตนั้น ประกอบด้วย (1) มูลค่าผลผลิต (Productions) (2) การนำเข้า (Imports) (3) ส่วนเหลือมทางการค้า (Wholesale and retail trade margins) ซึ่งจำแนกตาม CPC ส่วนที่ยังขาดอยู่คือ (4) ส่วนเหลือมค่าขนส่ง (Transport cost margin) และจะต้องคำนวณขึ้นมาโดยใช้สัดส่วนต้นทุนค่าขนส่งเทียบกับต้นทุนการใช้สินค้าชั้นกลางในรายสินค้าและรายอุตสาหกรรมซึ่งปรากฏในตารางต้นทุนค่าขนส่งในตาราง I/O เมื่อได้ต้นทุนค่าขนส่งรวมกันทั้งภาคธุรกิจและผู้ใช้อื่นๆ แล้วจะได้ส่วนเหลือมค่าขนส่งรายสินค้าซึ่งจะต้องคummoyอดผลรวมให้เท่ากับมูลค่าผลผลิตภาคการขนส่งสินค้า และเมื่อนำไปรวมกับมูลค่าผลผลิต การนำเข้า ส่วนเหลือมการค้าแล้วจะได้อุปทานรวม และเสร็จสิ้นกระบวนการตั้งรูปตาราง SUT ขึ้นต้น

ด้านการผลิต	ด้านรายจ่าย
1) มูลค่าผลผลิต	1) การใช้จ่ายภาคครัวเรือน
2) การนำเข้า	2) การใช้จ่ายภาครัฐบาล
3) ส่วนเหลือมทางการค้า	3) การสะสมทุนเบื้องต้น
4) ส่วนเหลือมค่าขนส่ง	4) การส่งออก (Exports)
	5) ส่วนเปลี่ยนสินค้าคงคลัง
	6) การบริโภคสินค้าและบริการโดยภาคธุรกิจ

การจัดทำสมดุลบัญชีอุปทานอุปสงค์ของประเทศไทย

ผลที่ได้จากการตั้งรูปตาราง SUT เบื้องต้นทำให้เห็นความคลาดเคลื่อนโดยรวมของรายได้ประชาชาติพิจารณาด้านการผลิต (GDP) และด้านรายจ่าย (GDE) ระหว่างปี 2543 - 2550 มีมากถึงร้อยละ 15.3 และปี 2547 มีค่าความคลาดเคลื่อนสูงสุดคือร้อยละ 17.1 หากพิจารณาจากมูลค่ารวมของอุปทานและอุปสงค์ ปรากฏว่าค่าคลาดเคลื่อนเฉลี่ยระหว่างปี 2543 - 2550 มีมากถึง

ตารางที่ 1 ผลิตภัณฑ์มวลรวมภายในประเทศด้านการผลิต ด้านรายจ่าย และสัดส่วนความคลาดเคลื่อน

หน่วย: พันล้านบาท	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	เฉลี่ย
GDP (การผลิต)	5,478	5,779	6,157	6,748	7,474	8,263	9,111	9,900	
GDE (รายจ่าย)	4,682	4,871	5,188	5,749	6,198	6,869	7,591	8,721	
% คลาดเคลื่อน	14.5	15.7	15.7	14.8	17.1	16.9	16.7	11.9	15.3

ตารางที่ 2 อุปทานรวม อุปสงค์รวม และสัดส่วนความคลาดเคลื่อน

หน่วย: พันล้านบาท	2543	2544	2545	2546	2547	2548	2549	2550	เฉลี่ย
Total supply (อุปทานรวม)	14,316	15,259	16,071	17,957	20,688	24,067	26,216	28,142	
Total demand (อุปสงค์รวม)	13,520	14,351	15,102	16,958	19,412	22,672	24,696	26,963	
% คลาดเคลื่อน	5.6	6.0	6.0	5.6	6.2	5.8	5.8	4.2	5.6

ร้อยละ 5.6 โดยปี 2547 มีค่าความคลาดเคลื่อนสูงที่สุดถึงร้อยละ 6.2

จากตารางข้างต้นทั้งสอง เป็นการนำเสนอรายงานตารางสมดุลแบบปกติ (Balance Sheet) จะเห็นได้ว่าค่าความคลาดเคลื่อนมีมากกว่าที่จะทำสมดุลแบบแยกส่วนซึ่งเป็นวิธีปกติที่ทำกันอยู่ได้ และการทำสมดุลดังกล่าวจะกระทำไม่ได้เลยหากลงรายละเอียดในระดับสาขาย่อยเพราะความหมายของข้อมูลแตกต่างกัน โดยด้านรายจ่าย (GDE) จะเป็นข้อมูลเกี่ยวกับการใช้จ่ายซื้อสินค้าและบริการ ส่วนด้านการผลิตนั้นจะเป็นมูลค่าเพิ่มที่เกิดจากกิจกรรมการผลิตถือเป็นรายได้ในรูปตัวเงิน (Money) ซึ่งเป็นคนละอย่างกันกับการใช้จ่ายซึ่งเป็นสินค้า (Products) ตัวเงินและตัวสินค้าจะเป็นอย่างเดียวกันได้กรณีการกำหนดเอกลักษณ์ (Identity) ขึ้นมาเท่านั้น เช่น การกำหนดให้รายได้รวมเท่ากับรายจ่ายรวม เป็นต้น ซึ่งก็จะเท่ากันได้ในระดับรวม (Aggregate) เท่านั้น ไม่สามารถกำหนดให้เท่ากันในระดับสาขาย่อยๆ ได้ ดังนั้น การทำสมดุลในระดับสาขาย่อยๆ จึงต้องเป็นข้อมูลแบบเดียวกัน นั่นคือ การทำสมดุลในระดับสินค้ากับสินค้า โดยด้านการผลิตหรืออุปทานจะต้องใช้มูลค่าการผลิต (Gross Output) แทนการใช้มูลค่าเพิ่ม สำหรับด้านการใช้จ่ายหรืออุปสงค์จะต้องเพิ่มรายการการบริโภคโดยภาคธุรกิจ (Intermediate Uses) ขึ้นมาแทน

มาถึงตรงนี้ พื้นที่หมดพอดี

ขอยกยอดส่วนที่เหลือไปฉบับหน้าแล้วมาติดตามกันใหม่นะครับ

เสียงสะท้อนภาวะเศรษฐกิจ

สมบัติ กิจจารุงษ์

เมื่อวันที่ 19-20 มิถุนายน 2552 ที่ผ่านมา เจ้าหน้าที่สำนักบัญชีประชาชาติ ได้มีโอกาสออกสำรวจ (SPOT Check) ข้อมูลการลงทุนและอายุการใช้งานสินทรัพย์ถาวรของสถานประกอบการภาคเอกชนในภาคตะวันออก ซึ่งเป็นภารกิจภายใต้โครงการพัฒนาประสิทธิภาพข้อมูลและการประมวลผลบัญชีประชาชาติ ปี 2551 นำทีมโดย ผชช.สุรียา จันทรกระจ่าง และ ผอ.ส. เกชา มานชู

วันแรก (19 มิ.ย.) การสำรวจเริ่มต้นจากการเข้าเยี่ยมชมโรงงาน Q.T.C. TRANSFORMER ตั้งอยู่ที่อำเภอปลวกแดง จังหวัดระยอง ซึ่งทำการผลิตหม้อแปลงกระแสไฟฟ้า จากนั้นช่วงบ่าย ได้เข้าเยี่ยมชมโรงงานโลตัสคริสตัล ตั้งอยู่ อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยองอีกเช่นกัน ผลผลิตสินค้าเป็นแก้วคริสตัลชนิดต่างๆ และในวันรุ่งขึ้น (20 มิ.ย.) ได้มีโอกาสเข้าเยี่ยมชมโรงงาน GROWELL ABRASIVE ตั้งอยู่ อำเภอนิคมพัฒนา จังหวัดระยอง เป็นโรงงานที่ทำการผลิตเม็ดเหล็กขัดผิวโลหะ ทั้ง 3 โรงงานผลิตสินค้าเพื่อการส่งออกเป็นหลัก และมีจำหน่ายในประเทศบางส่วน

จากการเยี่ยมชมโรงงานทั้ง 3 แห่ง ได้เข้าพบผู้บริหารและรับฟังกระบวนการผลิต อายุงานสินทรัพย์ถาวร สภาพตลาด รวมถึงความคิดเห็นและแนวโน้มการลงทุนในอนาคต ทำให้คณะของเราได้ข้อมูลต่างๆ ที่เป็นประโยชน์มากมาย ไม่ว่าจะเป็นอายุการใช้งานของสินทรัพย์ถาวร และมุมมองด้านเศรษฐกิจของผู้ประกอบการต่อการแก้ไขปัญหาด้านเศรษฐกิจของภาครัฐ ในการประกอบการของโรงงานแต่ละแห่งนั้นสินทรัพย์ถาวรส่วนใหญ่มีอายุการใช้งาน 5-20 ปี ตามแต่ลักษณะของสินค้าทุน อันได้แก่ เครื่องจักร เครื่องมือ และอุปกรณ์ต่างๆ และในส่วนของมุมมองเกี่ยวกับภาวะเศรษฐกิจ พบว่า โรงงานที่เกี่ยวข้องกับภาคการท่องเที่ยว ได้แก่ โรงงานที่ผลิตเครื่องแก้ว ยังคงได้รับผลกระทบที่รุนแรงและยังไม่มีสัญญาณฟื้นตัว เนื่องจากจำนวนนักท่องเที่ยวที่ลดลง ประกอบกับตลาดต่างประเทศประสบปัญหา ยอดสั่งซื้อได้ลดลงหรือหายไปเกือบทั้งหมด ทำให้ผู้ประกอบการต้องหยุดทำการผลิตและพยายามแก้ปัญหาสินค้าค้างสต็อกด้วยการจัดรายการลดราคาเพื่อจำหน่ายแก่นักท่องเที่ยวที่เข้าเยี่ยมชมกิจการ แต่ก็จำหน่ายได้เพียงเล็กน้อย นอกจากนี้ผู้ประกอบการยังประสบปัญหาสภาพคล่องทางการเงินอีกด้วย ในส่วนนี้ผู้ประกอบการมองว่า ภาครัฐยังแก้ปัญหาได้ไม่ตรงจุดและไม่ทั่วถึง ซึ่งในอนาคตอาจจะส่งผลกระทบต่อเนื่องได้อีก

เสียงสะท้อนภาวะเศรษฐกิจ (ต่อ)

ในขณะที่ธุรกิจต้นน้ำที่ใช้เพื่อการเริ่มโครงการ โครงสร้างพื้นฐาน ได้แก่ หม้อแปลงและเม็ดเงินลงทุน เริ่มมีการผลิตดีขึ้น ภายหลังจากที่ประสบกับภาวะซบเซา ในช่วงต้นปีที่ผ่านมา ขณะนี้เริ่มมียอดสั่งซื้อเข้ามาแล้ว ส่วนประเด็นสำคัญที่ผู้ประกอบการเห็นว่าเป็นปัจจัยหลักที่จะก่อให้เกิดการลงทุนและเกิดการกระตุ้นเศรษฐกิจได้ดีนั้น คือ ภาวะการเมืองภายในประเทศ เพราะจะช่วยสร้างความมั่นใจได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่งกับชาวต่างชาติที่จะเข้ามาลงทุนหรือขยายการลงทุนในประเทศไทยต่อไป ดังนั้นทุกโรงงานที่เข้าเยี่ยมชมส่วนใหญ่ระบุว่ายังไม่มีแผนการลงทุนในอนาคตที่ชัดเจน

นอกจากนี้แล้ว ประเด็นหนึ่งที่น่าสนใจและมีความสำคัญ ได้แก่ คุณภาพของสินค้า ผลผลิตของทุกโรงงานที่เข้าเยี่ยมชม ต่างได้รับการรับรองตามมาตรฐานสากล ซึ่งเป็นที่ยอมรับในระดับภูมิภาคและระดับโลก ไม่ว่าจะเป็น ISO9000 ISO14000 และ ISO18000 เพื่อจัดซื้อจัดจ้างการกีดกันการค้าที่จะเกิดขึ้น ดังนั้นการส่งเสริมด้านขีดความสามารถในการแข่งขันกับต่างประเทศจะต้องคำนึงถึงประเด็นนี้ไว้ด้วย ไม่เช่นนั้นแล้ว ต่างชาติอาจนำประเด็นนี้มาเป็นข้อต่อรองทางการค้าได้

สุดท้าย ขอขอบคุณผู้ประกอบการทั้ง 3 แห่งที่ได้ให้โอกาสเข้าเยี่ยมชมและแลกเปลี่ยนข้อคิดเห็น

ความเชื่อเรื่องตัวเลข

ความเชื่อเรื่องตัวเลขของคนไทยนั้นเป็นที่ทราบกันดีว่า เลข 9 เป็นเลขดี เลขมงคล ยอดฮิตติดลมบนมาโดยตลอด เพราะด้วยการออกเสียงที่พ้องกับคำว่าก้าว ที่หมายถึง ก้าวไปข้างหน้า ซึ่งจะนิยมใช้ในงานมงคลต่างๆ โดยยึดเลข 9 เป็นหลักนำมาใช้ในเรื่องของฤกษ์ยามที่ต้องเป็นวันที่ 9 เดือน 9 รวมทั้งขึ้นต้นหรือลงท้ายของเวลาด้วยเลข 9

ความเชื่อเรื่องเลข 9 สำหรับคนจีนถือเป็นเลขมงคลเช่นกัน เนื่องจากเป็นเลขที่มีค่ามากที่สุดจึงเป็นสัญลักษณ์ของความยิ่งใหญ่ ความเป็นที่สุด นอกจากนี้เสียงอ่านของเลข 9 ยังพ้องเสียงกับคำว่า นาน ยาวนาน ที่แสดงถึง การมีอายุยืน จึงทำให้ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบันเลข 9 จึงครองใจชาวจีนตลอดมาไม่ต่างจากคนไทย

แต่สำหรับชาวญี่ปุ่นนั้นกลับมีความเชื่อเลข 9 ที่ต่างจากคนไทยและจีน โดยเลข 9 ในภาษาญี่ปุ่นอ่านออกเสียงว่า คู ซึ่งไปพ้องเสียงกับคำที่หมายถึง ความยากลำบากในภาษาญี่ปุ่น ดังนั้นแดนซามูไรจึงถือว่าเลข 9 เป็นเลขที่ไม่ดี มีความหมายถึงความยากลำบาก

ที่มา – Forward mail

